

TRIBUNALUL BUCURESTI

DOMNULE PRESEDINTE,

Subsemnatul **VALERIU TODIRASCU**, titular al Cabinetului Senatorial Valeriu Todirascu, cu sediul in Romania, Bucuresti, Calea 13 Septembrie nr.1-3, Sectorul 5, cu domiciliul ales pentru comunicarea actelor de procedura in Bucuresti, Calea 13 Septembrie nr.1-3, Sectorul 5, in temeiul art.29 din Legea nr.47/1992 republicata, formulez prezenta

C E R E R E

prin care solicit admiterea cererii de sesizare a Curtii Constitutionale cu privire la exceptia de neconstitutionalitate a dispozitiilor art.5 alin.(2) si (3) din Legea nr.208/2015 si a pozitiei ultime din Anexa nr.1 la lege, in raport de dispozitiile art.1,art.2, art.4, art.11, art.15, art.16 alin.1 si 2, art.20, art.36, art.37, art.53, art.61 si art.62 din Constitutia Romaniei, revizuita.

I-Cu privire la admisibilitatea cererii de sesizare a Curtii Constitutionale

Potrivit art.146 lit.d) din Constitutia Romaniei , revizuita , Curtea Constitutionala *“hotaraste asupra exceptiilor de neconstitutionalitate privind legile si ordonantele ridicate in fata instantelor judecatoresti sau de arbitraj comercial”*.

Prin art.29 din Legea nr.47/1992, republicata, privind organizarea si functionarea Curtii Constitutionale, cu modificarile ulterioare, *“(1) Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia.*

(2) Excepția poate fi ridicată la cererea uneia dintre părți sau, din oficiu, de către instanța de judecată ori de arbitraj comercial. De asemenea, excepția poate fi ridicată de procuror în fața instanței de judecată, în cauzele la care participă.

(3) Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale.

(4) Sesizarea Curții Constituționale se dispune de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere care va cuprinde punctele de vedere ale părților, opinia instanței asupra excepției, și va fi însoțită de dovezile depuse de părți. Dacă excepția a fost ridicată din oficiu, încheierea trebuie motivată, cuprinzând și susținerile părților, precum și dovezile necesare. Odată cu încheierea de sesizare, instanța de judecată va trimite Curții Constituționale și numele părților din proces cuprinzând datele necesare pentru îndeplinirea procedurii de citare a acestora.

(5) Dacă excepția este inadmisibilă, fiind contrară prevederilor alin. (1), (2) sau (3), instanța respinge printr-o încheiere motivată cererea de sesizare a Curții Constituționale. Încheierea poate fi atacată numai cu recurs la instanța imediat superioară, în termen de 48 de ore de la pronunțare. Recursul se judecă în termen de 3 zile”.

Din economia dispozițiilor legale menționate, cu referire la legea fundamentală, rezulta statuarea asupra unei forme de control concret, juridic și jurisdicțional al constituționalității, la sesizare și *a posteriori*, prin rezolvarea excepțiilor de neconstituționalitate a unei legi sau a unei ordonanțe, în întregul lor sau în parte, ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial.

În acest context, excepția de neconstituționalitate apare cu evidența că o garanție constituțională a persoanei, fizice sau juridice, după caz, pentru apararea drepturilor și libertăților sale, cu ocazia soluționării unui litigiu, indiferent de natura jurisdicției chemate să-l tranșeze și independent de etapa procesuală în care acesta se afla.

În raport de această semnificație majoră sub aspectul relevanței juridice, prin lege organică s-au stabilit condițiile de admisibilitate a cererii de sesizare a Curții Constituționale pentru a decide asupra excepției de neconstituționalitate, în vederea înlăturării abuzului de drept, în egală măsură obligatorii pentru instanță și pentru parti.

Prima condiție, cu referire la interesul procesual, este stabilită prin art.29 alin.1 din Legea nr.47/1992 republicată.

Cum nici o cerere în justiție nu poate fi primită atâta timp cât nu se justifică un interes procesual sau judiciar, prin textul menționat s-a stabilit că cererea să fie examinată prin prisma interesului, sub două aspecte, ambele ilustrând relevanța cu procesul și anume:

-activitatea legii, în sensul că norma legală a cărei neconstituționalitate se solicită să fie constatată să fie în vigoare și

-starea de procesivitate și existența unui interes procesual sau substanțial, în sensul că excepția să aibă legătură cu soluționarea cauzei.

Prezenta cauză, în acest stadiu procesual, privește constatarea vătămării unor interese legitime, cu referire la drepturi fundamentale, atât ale mele, sub aspectul dreptului de a fi ales, cât și a altor drepturi, ale altor persoane.

Prin urmare, pronunțarea unei soluții legale, sub aspectul supus examinării și deciziei instanței de judecată, depinde de constatarea neconstituționalității textului de lege a cărui examinare și decizie se solicită să fie realizată în contenciosul constituțional.

Asadar, prima conditie este neechivoc indeplinita in cauza, in sensul ca norma legala a carei neconstitutionalitate se solicita a fi constatata este in vigoare si ca aceasta are legatura, respectiv de aceasta depinde solutionarea prezentei cauze.

In fine, cea de a doua conditie de admisibilitate, cu caracter de fine de neprimire, este stabilita prin art.29 alin.3 din Legea nr.47/1992 republicata, si priveste neconstatarea neconstitutionalitatii printr-o decizie anterioara a Curtii Constitutionale.

Or, cu referire la textul care face obiectul exceptiei, acesta nu a facut obiectul constatarii neconstitutionalitatii, singura ipoteza in care, in raport de efectele *erga omnes* ale deciziei Curtii Constitutionale, solutia profita *ex nunc* tuturor subiectilor de drept interesati, imprejurare in raport de care reiterarea incidentului constitutional identic este nejustificata si, in consecinta, statuat de legiuitor ca fiind un demers inadmisibil.

Rezulta asadar si **indeplinirea celei de a doua conditii de admisibilitate** a cererii de sesizare a Curtii Constitutionale, stabilita prin alin.3 al art.29 din Legea nr.47/1992 republicata.

In consecinta, pentru motivele expuse, va rugam sa constatatii indeplinirea conditiilor de admisibilitate stabilite prin art.29 din Legea nr.47/1992 republicata, cu modificarile ulterioare si, drept urmare, sa dispuneti in sensul admitterii cererii de sesizare a Curtii Constitutionale, astfel cum a fost formulata.

II-Cu privire la exceptia de neconstitutionalitate.

Textul legal a carui neconstitutionalitate se cere a fi constatata este reprezentat de art.5 alin.(2) si (3) din Legea nr.208/2015, potrivit caruia "*(2)Norma de reprezentare pentru alegerea Camerei Deputatilor este de un deputat la 73.000 locuitori. (3)Norma de reprezentare pentru alegera Senatului este de un senator la 160.000 locuitori*".

Dispozitia legala mentionata este neconstitutionala, aceasta fiind statuata cu neobservarea garantiilor constitutionale stabilite prin urmatoarele texte din legea fundamentala:

„ ARTICOLUL 1 Statul român

- (1) România este stat național, suveran și independent, unitar și indivizibil.*
- (2) Forma de guvernământ a statului român este republica.*
- (3) România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate.*
- (4) Statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor - legislativă, executivă și judecătorească - în cadrul democrației constituționale.*

(5) În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.

ARTICOLUL 2

Suveranitatea

(1) Suveranitatea națională aparține poporului român, care o exercită prin organele sale reprezentative, constituite prin alegeri libere, periodice și corecte, precum și prin referendum.

(2) Nici un grup și nici o persoană nu pot exercita suveranitatea în nume propriu.

ARTICOLUL 4

Unitatea poporului și egalitatea între cetățeni

(1) Statul are ca fundament unitatea poporului român și solidaritatea cetățenilor săi.

(2) România este patria comună și indivizibilă a tuturor cetățenilor săi, fără deosebire de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială.

ARTICOLUL 11

Dreptul internațional și dreptul intern

(1) Statul român se obligă să îndeplinească întocmai și cu bună-credință obligațiile ce-i revin din tratatele la care este parte.

(2) Tratatele ratificate de Parlament, potrivit legii, fac parte din dreptul intern.

TITLUL II

Drepturile, libertățile și îndatoririle fundamentale

CAPITOLUL I

Dispoziții comune

ARTICOLUL 15

Universalitatea

(1) Cetățenii beneficiază de drepturile și de libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi și au obligațiile prevăzute de acestea.

(2) Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile.

ARTICOLUL 16

Egalitatea în drepturi

(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.

(2) Nimeni nu este mai presus de lege.

ARTICOLUL 20

Tratatele internaționale privind drepturile omului

(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.

(2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile.

ARTICOLUL 36

Dreptul de vot

(1) Cetățenii au drept de vot de la vârsta de 18 ani, împliniți până în ziua alegerilor inclusiv.

(2) Nu au drept de vot debilii sau alienații mintal, puși sub interdicție, și nici persoanele condamnate, prin hotărâre judecătorească definitivă, la pierderea drepturilor electorale.

ARTICOLUL 37 Dreptul de a fi ales

(1) Au dreptul de a fi aleși cetățenii cu drept de vot care îndeplinesc condițiile prevăzute în articolul 16 alineatul (3), dacă nu le este interzisă asocierea în partide politice, potrivit articolului 40 alineatul (3).

(2) Candidații trebuie să fi împlinit, până în ziua alegerilor inclusiv, vârsta de cel puțin 23 de ani pentru a fi aleși în Camera Deputaților sau în organele administrației publice locale, vârsta de cel puțin 33 de ani pentru a fi aleși în Senat și vârsta de cel puțin 35 de ani pentru a fi aleși în funcția de Președinte al României.

ARTICOLUL 53 Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți

(1) Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.

(2) Restrângerea poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică. Măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății.

ARTICOLUL 61 Rolul și structura

(1) Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării.

(2) Parlamentul este alcătuit din Camera Deputaților și Senat.

ARTICOLUL 62 Alegerea Camerelor

(1) Camera Deputaților și Senatul sunt alese prin vot universal, egal, direct, secret și liber exprimat, potrivit legii electorale.

(2) Organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale, care nu întrunesc în alegeri numărul de voturi pentru a fi reprezentate în Parlament, au dreptul la câte un loc de deputat, în condițiile legii electorale. Cetățenii unei minorități naționale pot fi reprezentați numai de o singură organizație.

(3) Numărul deputaților și al senatorilor se stabilește prin legea electorală, în raport cu populația țării”.

In sustinerea exceptiei de neconstitutionalitate invocata in cauza civila de fata supun examinarii Curtii Constitutionale urmatoarele argumente ce deceleaza temeinicia acesteia:

Prin dispozitiile legale supuse controlului de constitutionalitate se stabileste o norma de reprezentare in raport de care rezulta un numar de parlamentari semnificativ mai mare decat numarul maxim de 300 parlamentari reprezentand vointa exprimata prin Referendumul din 22 noiembrie 2009, respectiv se consacra o solutie legislativa contrara vointei poporului exprimata la referendumul national.

Drept urmare, cu referire la rolul si efectele referendumului valid, prin dispozitia legala mentionata au fost incalcate dispozitiile art.1, art.2 si art.61 din Constitutia Romaniei.

Pe de alta parte, prin aceeasi lege este stabilit un numar de mandate pentru Circumscripția electorală nr.43 privind cetatenii romani cu domiciliul sau resedinta in afara tarii, fara a se aplica norma de reprezentare stabilita prin alin.(2) si (3) ale art.5 din Legea nr.208/2015.

In fapt, pentru cetatenii romani cu domiciliul sau resedinta in afara tarii, contrar principiului reprezentarii proportionale, votului acestora li se acorda o valoare de 7 respectiv 8 ori mai mica.

Astfel, din anuarul statistic rezulta la nivelul anului 2013 un numar de 2.341.263 de cetateni romani cu domiciliul sau resedinta in afara tarii.

In raport de evolutiile constatate se poate deduce ca la data de referinta (stabilita prin lege pentru determinarea normei de reprezentare), 01.01.2015, numarul cetatenilor cu domiciliul sau resedinta in afara tarii este mult mai mare.

Insa, chiar si operand cu datele cunoscute, aratate mai sus, si norma de reprezentare stabilita prin art.5 din Legea nr.208/2015, in vederea determinarii numarului de mandate, rezulta ca in circumscripția nr.43, privind cetatenii romani cu resedinta sau domiciliul in afara tarii, trebuiau repartizate 14 mandate de senator si 32 mandate de deputat.

Or, din Anexa nr.1 la lege rezulta repartizarea unui numar de 2 mandate de senator, in loc de 14 mandate de senator conform normei de reprezentare potrivit principiului reprezentarii proportionale si un numar de 4 mandate de deputat in loc de 32 mandate de deputat conform aceleasi norme de prezentare.

Prin urmare, desi votul este egal, atat potrivit Constitutiei cat si Legii nr.208/2015, pe cand 168.000 cetateni romani cu domiciliul in Romania aleg un senator, pentru alegerea unui senator in circumscriptia nr.43 norma de reprezentare este de 1.170.631 cetateni romani cu domiciliul sau resedinta in afara tarii si, in acelasi sens, pe cand 73.000 cetateni romani cu domiciliul in Romania aleg un deputat, norma de reprezentare pentru cetatenii romani cu domiciliu sau resedinta in afara tarii este de 585.316 cetateni la un deputat.

Cu alte cuvinte, la un numar egal de cetateni numarul mandatelor pentru Senat si Camera Deputatilor va fi diferit, intrucat numarul acestora nu este stabilit in functie de principiul reprezentativitatii si egalitatii votului ci, implicit de o superioritate a votului cetatenilor romani cu domiciliul in Romania fata de votul cetatenilor romani cu domiciliul sau resedinta in strainatate.

Prin discriminarea operata prin lege intre cetatenii romani cu domiciliul in tara si cetatenii romani cu domiciliul sau resedinta in afara tarii, legiuitorul a nesocotit dispozitiile art.15, art.16, art.36, art.37 si art.62 din Constitutia Romaniei, cu referire la dispozitiile art.4, art.11 si art.53 din legea fundamentala.

Totodata, rezulta o nesocotire a cerintelor art.3 din Protocolul nr.1 la Conventia pentru apararea drepturilor si a libertatilor fundamentale, exigentele carora se subordoneaza dreptul de vot si dreptul de a fi ales in acest caz, sunt reduse prin lege pana la un nivel care pune in discutie insasi esenta acestora, lipsirea lor de eficienta. Modul de stabilire a numarului de mandate pentru Circumscriptia nr.43 nu este conform nici macar principiilor legii mentionate, nici nu rezulta explicit cauza restrangerii drepturilor electorale, acestea evocand implicit exclusiv materializarea interesului alesilor de a indeparta cetatenii romani cu domiciliul sau resedinta in afara tarii de la procesul electoral.

In consecinta, pentru motivele expuse, solicit admiterea exceptiei de neconstitutionalitate , in sensul in care a fost formulata.

Solicit solutionarea cauzei si in lipsa mea, conform art.411 alin.(1) pct.2 teza II din Codul de procedura civila.

Cu deosebita consideratie,

Valeriu Todirascu